

ся види, че прѣдаването на бащиный языкъ въ прѣвоначялно-то обучяване е главно-то нѣщо, безъ което не може да ся чяка добръ успѣхъ и отъ другы-ты науки, та затова учитель-тъ трѣбва да гяда да запознае дѣте-то добръ съ бащиный му языкъ. Това той много лесно може да сполучи ако слуша тия общы педагогическы съвѣты.

Сега вече може да ся изложи методика-та на прѣвоначялно-то прѣдаваніе на бащиный языкъ по тѣхъ книгъ.

ПРЪВЫ ЗАНЯТИЯ СЪ БАЩИНЫЙ ЯЗЫКЪ.

Като ся понарядятъ новы-ты ученици и навикнѣть да слушать учителя и да връшать каквото имъ ся каже, тогава вече може да ся подкачи рядовно-то обучявани на бащиный языкъ.

Прѣвоначялно-то обучяване на бащиный языкъ ся дѣли на три занаятия, които връвятъ заедно: 1) *наглядно обучение*; 2) *пригошовишелны упражненія за писаніе* и 3) *гласны упражненія за пригошване на чешене*. Тия три упражненія трѣбва да връвятъ заедно, кога нарядъ, кога размѣсено; нъ за по-ясно нека ся поговори отдѣлно за всяко.

ЗА НАГЛЯДНО-ТО ОБУЧЕНИЕ.

Една отъ голѣмы-ты длѣжности на учителя е да гяда да развие изустно-то слово въ дѣца-та. Всякой знае, че изустно-то слово ся развива само съ упражняване. Като е така, учитель-тъ е длѣженъ да дава на дѣца-та упражненія. За изустно слово и дагы рѣководи съ тия упражненія. Това е главна не-